

Kozákov – Malá Skála, 23.4.2016

Nějak nám tentokrát výlet nezačal moc dobře...Jardu od předešlého víkendu bolelo koleno, ve čtvrtek se odhodlal zajít k lékaři a skončilo to taháním vody z kolene. Takže místo toho, abychom šli na vlak do Hostinného přes Karlov, jak často činíme, nechali jsme se odvézt kamarádkou Gábinou....Jarda šetřil nohu a doufal, že to nějak zvládne. Trekové hůlky v pohotovosti.

V Hostinném jsme přistoupili do vlaku k ostatním přátelům nastoupivším už v Trutnově. Další přestup následoval v Semilech. Protože se jedna členka naší party stala babičkou, bylo potřeba toto náležitě zapítí – Boženka byla úžasně připravená – medovina pro dámy, Fernet pro pány a domácí houstičky se škvarkovou pomazánkou na zajedení....to byla, prosím pěkně, naše snídaně.... Do autobusu jsme nastoupili hodně zvesela!

Vystoupili jsme v Loktuši Na Špici. Po zjištění, že je zdejší hospoda otevřená, jsem musela všem diplomatically vysvětlit, že káva a čaj počkají až nahoru na Kozákov, protože tam mám zamluvený stůl a asi bychom to nestíhali.

A tak jsme se tedy konečně vydali po žluté značce na Kozákov. Jarda mě odmítl vytáhnout za gumicuk... šlapala jsem holt dál po svých. Dělalí jsme pravidelné přestávky a šlo se fajn. Počasí akorát na výstup. Ani vedro, ani zima. Oproti předpovědi počasí, žádný déšť. Milým překvapením byla Radostná studánka. Veškerá její voda je jímána do obecního vodovodu. Nepamatuji si, že by tu kdy vyvěral pramen. Byl vyvedený ze země trubkou. Voda byla příjemně osvěžující. U studánky jsme se rozdělili. Část party šla postupně nahoru, na ty pomalejší jsem počkala.... Kamarád Pavel se tu položil na beton, natáhl záda a odmítal jít dál. Po chvíli jsme ho nechali svému osudu... v klidu si odpočal a nakonec vylezl!

Nahoře jsme spočinuli, pokochali se výhledy, viditelnost úžasná – kruhový výhled na všechny strany. Když otevřeli restauraci, vešli jsme dovnitř, všechny jsem pustila přede mnou.... Ozývalo se samé óch a ách a tak mi bylo jasné, že je vše jak má být, jak jsem vše dohodla s provozovateli chaty....Svátečně prostřený stůl, přípitky, dort se svíčkami... náš Klub přátel turistiky totiž dnes slavil 5-ti leté výročí!

Hromadné foto, sfouknutí svíček, oběd, porcování dortu, kafičko.... Odcházeli jsme až o půl druhé... totálně přecpaní. Zkoušela jsem popoběhnout, poskočit ale nic nepomáhalo. Šlo se těžce...

V restauraci na Kozákově

Zamířili jsme na Hamštejnský hřbet – po červené tur. značce. Tempem 100m a pauza, povídáme, popijíme...no KPT klasika... až jsem to pak už musela popohnat.

Cestou jsme potkali partu malých dětí a tak jsme se rozhodli zpestřit jim výlet. Vytvořili jsme bránou z trekových hůlek. Měli obrovskou radost! Všichni probíhali, závodili! Nakonec popoběhly i paní učitelky!

V penzionu Hamštejn měli otevřeno, zavítali jsme na jedno pivčo a pár čajů - poslední zastávka před cílem.

Pak už jsme sešli do Koberov, pokochali se ovečkama a vystoupali do Besedice. Nedávno jsme tu s Jardou procházeli a litovali zavřené a zanedbané hospůdky U Kalicha. A teď stojíme před ní a velká cedule nám hlásí, že je od příštího týdne otevřeno! No vida! Lehce rekonstruovaná, na zahradě vyřezávaná zvířata, vše barevné, pěkné, útulné...těšíme se, až někdy zavítáme!

Chvíli jsme se zdrželi a už nám část party utekla. Jejich škoda....protože šli po červené značce rovnou do Malé Skály. Já je chtěla zavést ještě ke Kalichu. Vyslala jsem tam tedy alespoň část skupiny a zbytek jsme se pokusili dohnat. Na louce nad Malou Skálou jsme se sešli a společně se kochali pohledem na údolí kolem Jizery, nad nímž se vypínal Pantheon, Frýdštejn a Záboreč....

Pantheon

Začalo foukat a nakonec i pršet. Právě včas jsme tak vlezli do vlaku a jeli dom.

Při výstupu z vlaku v Chotěvicích nám dělali kamarádi naši ostudu.... Zvykli si otevírat při loučení okna ve vlaku, vyklonit se a po celou dobu rozjezdu mávat býlími kapesníčky, doprovázejíce toto hlasitým nářkem.... kamarádi naši...

Alča z Chotěvic

